

РЕШЕНИЕ

№ 1291

гр. Русе, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря Антоанета П. Х.а
като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20224520101498 по описа за 2022 година

Предявени са частични искове с правно основание чл. 79, ал.1 вр. чл. 258 и чл. 92 ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „ТЕБ“ ЕООД срещу В. Г. Г., в която се твърди, че ищцовото дружество извършвало строително-монтажни и ремонтни дейности по занятие, във връзка с което на ***г. между него и ответника бил сключен договор за строителство, по силата на който дружеството се задължило да извърши изграждането на изкопи, ВиК комуникации, кофраж, армировка и леене на бетон, подробно описани в договора, на обект в с. ****, ул. „****“ № 14, по одобрени проекти. Общата цена за извършените строително-монтажни работи (СМР) по договора възлизала на 12 000лв. без ДДС, без армиращо желязо и бетон и 4000лв. за кофраж. Цената била дължима както следва: авансово при подписване на договора 4000лв. за кофража и 50% от общо 12000лв., или 6000лв. за готови стъпки, колони, рандбалки и греди до кота плоча, 30% при готова стоманобетонна плоча и 20% при приключване на договореното строителство. Задълженията на възложителя също били посочени в договора и включвали доставка на армиращо желязо, бетон, бигли, както и предоставяне на строителни документи. При сключване на договора не била платена никаква част от договорената сума, въпреки че на възложителя била

предоставена фактура с посочената в нея банкова сметка. Още в самото начало на изпълнение на договора били налице проблеми и искания от възложителя за промяна в хода на строителството. Тези обстоятелства били посочени в нарочни протоколи от 13.11.2021г., 17.11.2021г. и 27.11.2021г., като по искане на възложителя се налагало да бъдат извършвани уточнените в съставените протоколи корекции. Въпреки тези проблеми строителството в имота започнало и част от договорената работа била свършена. На 03.12.2021г. възложителят уведомил изпълнителя, че иска да прекрати договора, тъй като вече трета седмица отказвал да работи, при положение, че последният подписан между страните протокол бил от 27.11.2021г. В отговор изпълнителят изпратил свое писмо, в което посочил извършените до момента СМР, а именно: 10 бр. изкопи, кофраж, армировка, изливане на бетон на фундаментни стъпки с определени размери, кофраж и армировка – подготовка за изливане на стоманобетонни колони. Извън стойността на извършеното по договора възложителят дължал и суми за доставка на пясък и фракция за бетона и доставка и транспорт за полагане на бетона. Тъй като възложителят желаел прекратяване на договора изпълнителят не можел да работи на обект против волята му, но счита, че следва да му бъдат заплатени извършените СМР, суми за доставени материали, които били задължение на ответника, както и санкция по договора, уговорена в чл. 6 от същия – неустойки, компенсации за вреди и надници на всички работници, при недоставени материали, които са задължение на поръчващия.

На основание изложеното се моли да бъде постановено съдебно решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество сума в размер на 1250лв., частично от общ размер от 3000лв. за извършени до прекратяване на договора СМР; сума от 1200лв., частично претендирана от 4000лв. за доставен кофраж по договора или 15 плоскости по 80лв./плоскост; сума от 1250лв., частично от общ размер от 2224,76лв. с ДДС за доставка фракция за бетон, бетон, транспорт и механизация по фактури № *****г.; сумата от 1250лв., частично от общ размер от 3200лв. – санкция по чл. 6, ал. 2 от договора или 20 % от неговата стойност и сумата в размер на 1250лв., частично от общ размер от 2640лв. – санкция по чл. 6, ал. 5 от договора – надници на всички работници за съответния ден, при недоставени материали, които са задължение на поръчващия, или за 22 дни по 3 работника по 40лв./ден, както се претендира и законната лихва върху тези суми от

датата на завеждане на настоящото производство до окончателното им заплащане. Претендират се и направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът изразява становище за допустимост, но за неоснователност на предявените искове. Твърди, че имал намерение да построи жилищен имот в село **** с приблизителна площ от 100 кв.м. Поради това се свързал с представляващия ищцовото дружество и постигнали съгласие да бъде предприето от дружеството извършване на възложените от ответника СМР. След предварителните уговорки те се срещнали на ***г. на адреса на който ответникът живеел в гр. Русе, бл. „****“, като управителят на дружеството настоявал да бъде подписан договор между тях и да му бъде дадено капаро, като в противен случай щял да пристъпи към изпълнение на друг проект. Поради това ответникът в присъствието на своя приятел Г. П. предал на управителя на дружеството сумата от 4000лв. авансово, дължима за кофраж, както и сума от 6000лв. авансово, дължима за труд, което било записано и в чл. 2, ал. 2 от договора. Така сключили договор, който бил с предмет извършване от ищеца на строителни работи по част строителна конструкция на къща в с. ****. Изпълнителят обещал да оформи необходимите документи и фактури по-късно, след което си тръгнал веднага.

На 10.11.2021г. ответникът постъпил в болница, а на 12.11.2021г. бил изписан. На следващият ден посетил обекта и установил, че шнуровото скеле е грешно, без прави ъгли и грешно позиционирано. Потърсил становище на проектант част „Геодезия“, което потвърдило съмненията му и поради тази причина ищецът бил помолен да си го коригира. В този момент ищецът осъзнал, че ще му бъде осъществяван стриктен надзор при строителството и поискал да бъде избрана определена надзорна фирма, с което ответникът не се съгласил и му заявил, че ще ползва друга фирма за надзор. На 15.11.2021г. ответникът бил уведомен от ищеца, че започват работа на следващия ден и същевременно му били изпратени снимки, на които да види друг обект, изграждан от него, за да се убеди в качеството на извършваната работа от него. Твърди се, че на практика в периода от 16.11. до 19.11.2021г. били всички работни дни, през които нещо било извършвано на обекта и то се изчерпвало с изкопни работи само по 4 бр. от изкопите, а не както се твърдяло общо 10. Връзването на арматура за 10 фундаментни стъпки и 10 фундаментни колони се твърди, че е некачествено свършена работа. Всеки изкоп бил с различни размери и в несъответствие със зададените такива в

проекта част. Същите били грешно позиционирани - различни разстояния имали по „х“ и „у“ между тях от зададените в проектната част. Дълбочината на изкопите също не съответствала на зададената - била 1.5м., вместо до проектната кота от 2.1м. Грешно била положена и арматура на стъпките с директен контакт в почвата, без подложен бетон. Грешно била позиционирана и арматура на 6 бр. фундаментни колони върху фундаментни стъпки в несъответствие с проектната част – не били по средата, всяка насадена различно и несиметрично. Грешно било разстоянието между биглите на фундаментните колони в несъответствие с проектната част. Излетият бетон от 7 куб.м. бил частично на 9 бр. стъпки. Това било извършено без знанието на ответника и без негово съгласие, без влязло в сила строително разрешение, без приета арматура от проектант част СК. Горното било извършено в периода 16.11. – 19.11.2021г. Едва на 17.11.2021г. ответникът успял да посети обекта в присъствието своя приятел Г. П.. Установило се, че малките бигли на колоните са сгрешени по вина на доставчика и това наложило същите след предоставяне на нови размери от ищеца да бъдат изготвени отново. Новите бигли били доставени за един ден. Последствие се оказало, че зададените от ищеца размери са също сгрешени, но този път от изпълнителя и по негова вина. Въпреки това ответникът закупил нови за негова сметка. Също така по молба на ищеца ответникът трябвало да резервира и да плати предварително необходимия бетон за цялата конструкция - около 40 куб.м. Така в присъствието на Г. П. ответникът заплатил на ищеца 100% от цената му, или 6760лв. На 19-ти ноември ответникът бил уведомен, че отново се работи по обекта, но се оказало, че бил излъган. В следващите два дни посетил обекта със своя приятелка и установил, че работата не се заключава само в копаене и връзване на арматура, ами че е изливан бетон. Освен това не било коригирано необходимото, за което имали уговорка. За установеното били направени снимки. На 22.11.2021г. отправил забележка по телефона на изпълнителя за допуснатите несъответствия и предприетите от неговата страна своеволия, при което той арогантно и с груб, вулгарен език отказал да довърши договореният и предплатен етап и отказал да върне аванса за труд и материали. В периода от следващите четири дни постоянно ответникът извършвал безуспешни опити за контакт с изпълнителя. Такъв успял да осъществи едва на 26.11.2021г., в неговия офис, в присъствието отново на Г. П.. Имали уговорка за следващия

ден да се видят на обекта. Имало искане на място за подписване на фактури и документи, които ответникът добросъвестно разписал и се надявал, че щели да започнат конструктивен диалог. Ищецът обаче направил скандал. Казал, че никой от тях нищо не разбира и си тръгнал, без въобще да обсъжда възможни решения на допуснати от него грешки и без да се разберат как ще продължат взаимоотношенията си. В периода от 28.11. до 09.12.2021г. отново били правени безуспешни опити за контакт по телефон и чрез sms-и. На 30.11.2021г. била получена фактура за доставката на бетон, а на дати 03.12. и 9.12.2021г. отново ответникът направил опити за комуникация и решение на ситуацията, но безрезултатно. Срокт на договора бил 45-дневен и изтекъл на 24.12.2021г.

Твърди се, че ищецът е напуснал обекта и е отказал да работи въпреки непрекъснатите опити от страна на ответника да продължат отношенията си. Оспорва се датата на съставеният отговор и покана, като се счита, че същите са създадени с цел обслужване на настоящото производство доказателства. Оспорва да е изразявал желание за прекратяване на договора. Твърди, че имал предложение за евентуално споразумение, но не и за прекратяване на договора. Счита, че договорът не е бил прекратяван и не са били налице основания за това, каквито се твърди в исковата молба и поради тази причина ищецът се явявал в забава на изпълнение на задълженията си по договора за строителство.

Ответникът оспорва да е извършвана твърдяната доставка на кофраж. Такава не била налице, поради това и претенцията за заплащане на цената за доставени 15 плоскости за кофраж се явявала неоснователна и поради това ищецът дължал възстановяване на сумата в размер на 4000лв. авансово платени за кофраж.

Оспорва се ищецът да е вършил цялата посочена от него работа, частично извършеното било некачествено. Това наложило поправка и последващи действия за отстраняване на недостатъците на извършеното от ищеца.

Ответникът твърди, че 6 от посочените изкопи са направени за негова сметка и в съответствие с проекта. Това включвало и допълнително разширяване и корекция на оси. Стойността на поправката на изкопите била в размер на 900лв.

Също така ответникът направил и допълнителни разходи за материали и труд по изграждане на колоните на изкопите. Поради това претенцията на ищеца по т.1 от исковата му молба за заплащане на извършени СМР се явявала неоснователна, поради неизпълнение на задължението му по договора да изпълни качествено строителството, което очевидно не било на лице.

Относно претенцията по т.3 за доставка на фракция за бетон, бетон, транспорт и механизация не се оспорва, че доставката е извършена, но тя била заплатена изцяло от ответника авансово и „на ръка“ в размер на 6760 лв. Поради това и претенциите на ищеца по т.4 и т.5 за договорни санкции били неоснователни.

Не била доказана и претенцията на ищеца по т.5 относно дължимостта на суми за надници и работници. Същата претенция била и неуточнена по време и размер.

Отделно от изложеното ответникът счита, че е налице основателност на негови претенции спрямо ищеца, а именно поради забавеното и лошо изпълнение на договора му била дължима санкция в размер на 10% от договорената цена, или 1600лв.

На следващо място ищецът му дължал и сумата от 3200лв. като компенсация за претърпени вреди и пропуснати ползи.

В условията на евентуалност, ответникът прави възражение за прихващане с претендираните от ищеца суми, както следва:

В случай, че се приеме за основателна претенцията на ищеца по т.1 и т.3 от исковата молба за заплащане на извършени до прекратяване на договора строително-монтажни работи и за доставка на материали прави възражение за прихващане с вземането му за сумата от 5000лв. авансово заплатена от него съгласно чл. 2, ал. 2 от договора и дължима обратно поради неизвършените и некачествено извършени работи по договора.

В условията на евентуалност ответникът прави и възражение за прихващане с дължими ми му от ищеца 4000лв. и представляващи авансово плащане за недоставени материали по договора - кофраж.

В условията на евентуалност се прави и възражение за прихващане с дължима от ищеца неустойка по чл. 6, ал.1 от договора в размер на 10 % от

договорената цена или сумата от 1600лв.

Също в условията на евентуалност, в случай, че съдът намери за основателна претенцията на ищеца по т.1 и т.3 и не уважи възраженията по предходните точки, се прави възражение за прихващане със сумата от 3200лв., дължима от ищеца на ответника по чл.6, ал.3 от договора, като компенсация за претърпени вреди и пропуснати ползи.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На ***г. между В. Г. Г. в качеството на възложител и „ТЕБ“ ЕООД в качеството на изпълнител е сключен договор за строителство, съгласно чл. 1 от който дружеството се е задължило да извърши 10 броя изкопи, кофраж, армировка и изливане на бетон на фундаментни стъпки и рандбалки, изграждане на ВИК комуникации, армировка и изливане на бетон на стоманобетонна плоча (настилка 100кв.м.). В договора са посочени точните размери на уговореното за изработване. Срокът за изпълнение на възложените работи е определен на 45 дни, а цената им на 12000лв., без армиращо желязо, което следва да е закупено от поръчващия, а кофражът на стойност 4000 лв.

В чл. 3, ал.2 от договора е посочено, че плащанията ще се извършват по следния начин: с подписването на договора поръчващият „извърши“ авансово плащане към изпълнителя за материали кофраж на обща стойност 4000лв., аванс 50 % от договореното строителство за готови стъпки, колони, рандбалки и греди до кота плоча при подписване на договора на стойност 6000лв., 30% при готова стоманобетонна плоча и 20 % при приключване на строителството.

В чл. 6 от договора страните са уговорили неустойка за неизпълнение при забавено или лошо изпълнение в размер на 0,3% на ден, но не повече от 10% от стойността на договора. Уговорена е и неустойка за неизпълнение задължения на възложителя, а именно при качествено извършена работа, изпълнителят има право да получи цената на всички извършени СМР, ако работата бъде спряна по желание на поръчващия, в който случай той дължи и допълнително 20 % от цената на договора, като компенсация за претърпени вреди и пропуснати ползи. При неизпълнение задължението на поръчващия

да достави материалите, осигуряването на които е негово задължение по договора, той дължи на изпълнителя надниците на всички работници за всеки неработен ден.

Няма спор между страните, че изпълнението на договора е започнало, като в хода на изпълнението са се появили противоречия между тях относно точното изпълнение на поетите от всяка страна задължения. В тази връзка са съставени двустранни протоколи, съгласно които на 13.11.2021г. по искане на възложителя е извършено изместване на осите на строителния обект, на 17.11.2021г. е констатирано неправилно заготвени бигли за колоните, на 18.11.2021г. възложителят е поискал докопаване на всички фундаменти от кота 150 до проектна кота 210, както и са доставени 300бр. бигли, а на 27.11.2021г. е констатирано събирането на представители на възложителя и изпълнителя на строителния обект.

Няма спор между страните, че при започване на строителството и след това не са изготвяни надлежно строителни книжа – актове и протоколи за подготовка, за откриване на строителна площадка, определяне на строителна линия и ниво, за приемане на завършени видове СМР при строежите и на отделни етапи от тях.

Поради проявилите се противоречия между страните относно правилното изпълнение на договорените СМР и точното изпълнение на задълженията на всяка страна, в началото на месец декември 2021г. е преустановена работата от ищцовото дружество и взаимоотношенията с ответника. Състоянието на извършените до него момент СМР е заснето, като снимките са приложени по делото и страните нямат спор относно тяхната автентичност, т.е., че те отразяват свършената работа до момента на прекратяване на дейността на ищеца на обекта на ответника.

Свидетелят К. Н. С. установява, че е син на управителя на ищцовото дружество и същевременно работи като строителен работник в дружеството. Като такъв е изпълнявал и възложени му задачи на обекта на ответника в село ****. Спомня си, че от самото начало по искане на възложителя се наложило да се променят контурите на бъдещата сграда очертани след измерване на геодезист и поставяне на шнуровото скеле, да се измести местоположението на колони и пр. На обекта работели по представени идейни проекти, тъй като нямало издадено строително разрешение. Работили в периода от началото на

ноември до края на месеца или началото на месец декември. Имало дни в този период в който не работели, около 7-8 дни защото не им била подсигурена работата, тъй като от възложителя не били доставени материали. Така например трябвало да изчакат доставяне на нови бигли поради грешните размери на първоначално доставените. На обекта работели четирима души, в това число и управителя на ищцовото дружество. На свидетеля и останалите работници било заплащано по 40 лв. надник за всеки от дните, включително и когато нямало достатъчно работа. Работата била прекратена по искане на възложителя, като към него момент от договорените СМР било извършено: излети стъпки, изготвени колони, насадени колони. На обекта бил доставен кофраж, от технически шпертплат, които оставили там на място загънати.

Свидетелят А. Х. А. установява, че е работил на обекта на обекта на ответника в село **** през есента на изминалата година и за всеки от дните му били плащане по 40лв. от шефа „бай Кольо“. Това което било извършено представлявало изкопаване на дупки за колоните, полагане на арматура и бетон на стъпките и насаждане на колоните. Били доставени и около 15-16бр. кофраж, с който трябвало да се обличат колоните. В някой от дните работниците не работели, тъй като чакали доставката на бигли, идването на багер, докопаването на други дупки от работници на възложителя и пр.

Свидетелят Р. Ж. Д. установява, че познава ответника и по негово възлагане участвал в началото на строежа му в село ****. Заедно със свой приятел Ж. Ч. на 16-ти ноември през миналата година копали дупки на ръка, а на 17-ти дошъл багер, който изкопал още четири дупки. Свидетелят сочи, че е помагал в „зазимяването“ на обекта, покриването на насадените колони с найлон. Към него момент колоните били в края на стъпките, а не в средата. Свидетелят не бил виждал около строежа кофражни плоскости.

Свидетелят Ж. П. Ч. също установява, че заедно с предходния свидетел на обекта на ответника и по негово възлагане са изкопали по една дупка на ръка. Той също не бил виждал кофражни плоскости на обекта.

Свидетелят Г. Д. Г. установява, че е багерист и му било възложено от началника му изкопаването на четири дупки с багера в основите на започнат строеж в имота на ответника. Последният платил за изкопаването. Изкопаните дупки се намирали извън старите основи които се намирали в мястото.

Свидетелят Н. П. Г. установява, че е приятел с ответника и строителен техник. В това му качество бил помолен да погледне процесния обект. Направило му впечатление, че шест от колоните са насадени не в центъра на излетите стъпки, както било по проект, а в края им, а някои от колоните се разминавали и в ос и се наложило да се местят. Довършването на работата продължила нова фирма, която използвала направеното от предходната, но изливала нов бетон и намествала неправилно поставените колони, след която ги облякла с кофраж и изляла в тях бетон. Използвания кофраж бил от стари дъски и плоскости, а не от нови кофражни плоскости.

Свидетелката М.М. Г. установява, че е проектант по част „Архитектурна“ на процесния строителен обект. По искане на възложителя посетила обекта в началото на строителството, било малко след като ответникът излязъл от болницата. Свидетелката констатира, че основите на бъдещата сграда не били изпълнени правилно съгласно конструктивната част на проекта, имало разминаване както в буквената, така и в цифровата ос, необходимото разстояние между тях също не било спазено. Колоните трябвало да бъдат в една линия, което също не било направено. Необходимите корекции и поправки на работата били извършени от нова фирма наета от възложителя.

Свидетелят Г. М. П. установява, че е близък с ответника и му помагал в строителството на обекта му в село ****. Присъствал на подписването на договора между страните, което станало в междублоковото пространство до бл. „***“. Тогава и ответникът платил на ищеца авансово 10000лв. След няколко дни по искане на строителя В. му платил още около 6500-6700лв. за доставката на бетон. После между тях възникнало напрежение и отношенията им били прекратени.

Според заключението на изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, извършените от ищеца строителни работи по изкопни мероприятия, посаждане на арматура и фундаментни стъпки са извършени в разрез с изискванията на проектната документация – част строителни конструкции. Видимите от представените по делото снимки отклонения се изразяват в промяна на местата на фундаментните колони спрямо фундаментните стъпки, а на една от снимките е видно, че не е отливан отделно подложен бетон. Вътрешните бигли са по-малки и не са монтирани

така, както изисква проекта. Според заключението на вещото лице, стойността на необходимите СМР за отстраняване на допуснатите отклонения от проекта е в размер на 1947,40лв. Стойността на извършените за отстраняване на допуснатите отклонения от проекта СМР е в размер на 2343,40лв. Стойността на **описаните в исковата молба** като извършени от ищеца СМР в обекта, вещото лице е определило на 3107,81лв. Стойността на 15бр. плоскости технически шперплат към месец ноември 2021г. е възлизала на 847,50лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Няма спор между страните, а и се установява от представените писмени доказателства, че между страните е сключен договор за изработка – за извършването на СМР, възложител на които се явява ответника, а изпълнител ищцовото дружество. Безспорно е по делото, че част от уговорената по договора работа е извършена, като е спорно дали е извършена съобразно уговореното, евентуално в отклонение от него, но по изричното настояване за това от възложителя. Спорно е между страните дали е извършено авансово плащане съгласно уговореното в договора, както и каква е причината за прекратяване на неговото изпълнение, съответно възникнали ли са предпоставки за дължимостта на уговорените договорни неустойки от някоя от страните.

По претенцията на ищеца за заплащане на извършените до прекратяване на договора СМР : безспорно е по делото, че са извършени част от уговорените СМР, които вещото лице е оценило на 3107,81лв. Това е стойността на твърдяните от ищеца за свършени СМР, или възможно най-високата стойност, която му е дължима за свършеното. Ако обаче бъдат кредитирани показанията на свидетелите Д., Ч. и Г., че шест от изкопите са изкопани от тях(два ръчно и четири механично) и това е заплатено от ответника, то горната сума следва да бъде намалена. Според представения договор, възложителят е заплатил авансово сумата от 6000лв. при подписването му, представляващи половината от дължимото за договорените СМР. Тълкуването на чл. 3, ал.2 от процесния договор дава основание да се приеме, че договорът служи като разписка за получаването на това авансово плащане, тъй като в него е посочено, че плащането се извършва при

подписване на договора, т.е. не би могло да се приеме, че е уговорено последващо подписването изпълнение на това задължение, което да налага оформянето на допълнителна разписка или друго доказателство установяващо изпълнението. Допълнително основание за този извод съдът намира и в поведението на ищеца, който след подписване на договора е започнал да изпълнява уговорената работа и до влошаване и прекратяване на отношенията си с ответника не е възразил, че не е получил дължимото авансова плащане, т.е. напълно нелогично е да се приеме, че е започнал работата без да му е заплатен уговорения аванс, което условие очевидно е било негово. Според неоспорените твърдения на ответника и показанията на свидетеля Г. П., ищецът е подготвил и предоставил за подписване процесния договор. За пълнота по тази претенция следва да се отбележи, че действително показанията на свидетеля П. в частта за предаването на парите при подписване на договора не биха могли да бъдат ценени поради забраната на чл. 164, ал.1 т.4 ГПК. Издаването на фактура за авансовите суми по договора след неговото подписване няма отношение към установяването на плащането. Също за пълнота съдът намира за необходимо да отбележи, че сумите по тази фактура не кореспондират с уговореното по договора. В последния са уговорени цени, за които изрично не е посочено, че са без ДДС, което предполага, че в стойностите е включен ДДС, още повече, че задълженото лице е физическо, а във фактурата същите стойности са без ДДС. По тези съображения следва да се приеме, че извършените от ищеца СМР са му били изцяло заплатени с авансовото плащане по договора и тази искова претенция като неоснователна следва да се отхвърли изцяло.

По предявения иск за заплащане на кофраж: събраните по делото доказателства не дават основание да се приеме, че е извършена доставка на такъв кофраж. На първо място липсват доказателства ищецът да е придобил и реално да е доставил до обекта на ответника 15бр. кофражни плоскости, включително и доказателства установяващи точния им вид, размери и пр. За това обстоятелство свидетелските показания на К. С. и А. А. не биха могли да бъдат ценени, тъй като и двамата свидетели са заинтересовани от изхода на спора като лица намиращи се във връзка и зависимост от ищеца, работят за него, а първият е и син на собственика и управител на дружеството. Също така техните показания не се подкрепят от други доказателства по делото, включително и от снимковия материал приложен по делото, въз основа на

който основно се правят изводите за релевантната фактическа обстановка в настоящото производство, поради липсата на надлежно съставени строителни книжа или други писмени доказателства за извършеното и състоянието на обекта след напускането му от ищеца. На следващо място тълкуването на процесния договор налага изводи аналогични на направените по предходната искова претенция – че ответникът е заплатил авансово при подписване на договора сумата от 4000лв. за доставката на кофраж, която сума далеч надхвърля стойността на посочените 15 бр. плоскости (847,50лв.), ако се приеме, че те действително са били доставени от ищеца. В чл. 3, ал.2 изр.1 от договора изрично ищецът е признал, че „поръчващият извърши авансово плащане към изпълнителя за материали кофраж на обща стойност 4000лв.“ По тези съображения и втората искова претенция следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По предявения иск за заплащане стойността на доставена фракция, бетон и механизация за полагането му: ответникът изрично е признал, че в тази част ищецът е изпълнил задължението си и действително му е дължима претендираната на това основание сума, но е възразил, че му е платил сумата „на ръка“. Доказателство за последното са единствено показанията на свидетеля Г. П.. По аналогични съображения изложени за свидетелите на ищеца С. и А., съдът не би могъл да цени и тези показания, поради близките отношения на свидетеля с ответника. Поради липсата на убедителни доказателства за изпълнение на това задължение на ответника, в тази част исковата претенция се явява основателна. Ответникът обаче е направил в условията на евентуалност няколко възражения за прихващане с дължими му на него от ищеца суми. На първо място е направено възражение за прихващане със сумата от 5000лв. авансово заплатена на основание чл. 3, ал.2 изр. 2 (неправилно посочено вероятно поради техническа грешка чл. 2 в отговора) от договора и подлежаща на връщане поради некачествено изпълнение. С оглед изложеното по-горе, съдът е приел, че ответникът е заплатил авансово сумата от 6000лв., представляваща 50% от стойността на договорените СМР. Извършените такива според заключението на вещото лице са на стойност не повече от 3107,81лв., т.е. с разликата от 2892,19лв. изцяло се покрива дължимата на ищеца сума от 2224,76лв. за доставените материали. Поради това още първото възражение на ответника се явява изцяло основателно и поради уважаването му предявеният от ищеца трети

иск следва да бъде отхвърлен.

По предявения иск за заплащане на неустойка по чл. 6, ал.2 от договора в размер на 20% от договорената сума: За да възникне претендираната договорна отговорност на ответника, следва да е налице „качествено“ извършена работа от ищеца като изпълнител, което изрично е записано в посочения текст на договора. Съвкупният анализ на доказателствата по делото не дава основание да се приеме, че това условие е налице, а точно обратното, налице е некачествено изпълнение на договорените СМР, несъответно не само на уговореното между страните, а и на проектираното като конструкция на бъдещата сграда. Това обстоятелство безпротиворечиво се установява както от показанията на разпитаните свидетели сочещи за неточното изпълнение, така и от заключението на вещото лице. Няма основание да се приеме, че неточното изпълнение е такова поради изричното настояване (възлагане) на ответника. Безспорно е по делото, че последният е имал забележки по извършената работа и е настоявал за корекции, но не може да се приеме, че тези негови искания са изпълнени и това е довело до неправилното ситуиране на стъпките и колоните. Представените протоколи изготвени на ръка не удостоверяват постигнато съгласие между страните за промяна било то на договореното относно СМР или на това което е предвидено за тях в проектната документация, дори и да не имало издадено разрешително за строеж. Напълно нелогично е да се приеме, че изпълнителят е извършвал СМР само по указанията на възложителя, без да съобразява надлежно изготвена проектна документация, както по част „архитектурна“, така и в част „конструкции“, независимо дали е имало издадено разрешително за строеж. Подписаните между страните двустранни протоколи и конкретно тези за изместване по искане на възложителя на осите на обекта и за докопаване на фундаменти не са доказателство за извършване на тези дейности, още по-малко, че в резултат на това извършване се е стигнало до цялостното некачествено изпълнение на СМР. Договорът не съдържа точното местоположение на отделните СМР, поради което същите следва да се определят от проектната документация, което изрично се признава и в исковата молба (ред шести от нея). Няма доказателства по делото обосноваващи извод, че ответникът е възлагал на ищеца работа в нарушение на тази проектна документация.

По изложените съображения и четвъртата искова претенция на ищеца

следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По предявения иск за заплащане на неустойка представляваща надниците на работниците на ищеца. В чл. 6, ал.5 от договора между страните е уговорено, че при неизпълнение от страна на възложителя на поето от негово страна задължение за доставяне на материали, той дължи заплащане надниците на ангажираните работници за всеки неработен ден. Тълкуването на посочената клауза от договора дава основание да се приеме, че за възникването на тази отговорност на възложителя следва да е налице връзка между негово неизпълнение и невъзможността работниците на изпълнителя да бъдат ангажирани с извършването на работа на обекта. В случая доказателства за такава връзка не са ангажирани. Дори да се приеме, че ответникът не е изпълнил свое задължение за доставяне на бигли в определен ден, това е станало на следващия ден, което се установява както от съставения двустранен протокол, така и от показанията на свидетелите на ищеца. Няма основание обаче да се приеме, че през това време работниците на обекта не са имали възможност да свършат друга работа, включително и да коригират допуснати грешки. Освен посоченото забавяне доставката на бигли, по делото не се установява друго неизпълнение на възложителя, което би могло да осуети работата на работниците на ищеца. Следва да се отбележи, че липсва каквото и да е основание ищецът да претендира заплащане от ответника на надниците на тримата му работника за цялото време на изпълнение на договора или за 22 дни, след като дори няма твърдения, че те не са работили през всичките тези дни.

По изложените съображения и последната искова претенция следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

За пълнота на изложеното съдът намира за необходимо да отбележи, че с оглед основанията на които отхвърля исквите претенции, не се налага да обсъжда цялостните отношения между страните във връзка с изпълнение на задълженията им по процесния договор, евентуално и отговорността им за неизпълнение. Поради това в мотивите си съдът не посочва и кои СМР от твърдяните в исквата молба приема за действително извършени и каква е тяхната стойност, нито изразява становище относно основателността на заявените в условията на евентуалност възражения за прихващане. Уваженото първо такова формира сила на пресъдено нещо само до размера на

сумата която се прихваща – в случая не частично претендираната, а пълния ѝ заявен размер – 2224,7лв. (по третата претенция). Дали над тази сума, включително и на другите посочени във възраженията за прихващане основания ответникът има вземане от ищеца, съдът в настоящото производство не обсъжда и по тези въпроси не се произнася. В обстоятелствената част на изготвената по делото техническа експертиза се съдържат данни за част от евентуалните причини довели или поне допринесли до некачественото изпълнение на процесните СМР, но същите съдът отново не намира за необходимо да обсъжда, доколкото те не биха се отразили на горните му изводи за неоснователността на исковите претенции, но биха имали отношение към неразгледаните в настоящото производство претенции на възложителя към изпълнителя за неизпълнение на процесния договор.

По изложените съображения предявените искове следва да бъдат изцяло отхвърлени, четири от тях като неоснователни, а един поради уважено възражение за прихващане.

С оглед изхода на спора в тежест на ищеца следва да се възложат направените от ответника разноси за настоящото производство в размер на 700лв. адвокатско възнаграждение и 200лв. за вещо лице.

Така мотивиран, районният съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ТЕБ“ ЕООД, ЕИК 201630445, представлявано от Никола Иванов С., със съдебен адрес гр. Русе, ул. „Александровска“ №71, ет.1 срещу **В. Г. Г. ЕГН*******, с адрес гр. Русе, кв. „*****“, бл. „****“, вх.Е, ет.8 искове за заплащане на дължими суми на основание договор за строителство от ***г., а именно: **1250лв.**, частично от общ размер от 3000лв. за извършени до прекратяване на договора СМР; **1200лв.**, частично от 4000лв. за доставен кофраж по договора - 15 плоскости по 80лв; **1250лв.**, частично от 3200лв. – неустойка по чл. 6, ал. 2 от договора или 20 % от неговата стойност и **1250лв.**, частично от 2640лв. – неустойка по чл. 6, ал. 5 от договора – надници за 22 дни на 3 работника по 40лв. на ден,

като неоснователни.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ТЕБ“ ЕООД, ЕИК 201630445, представлявано от Никола Иванов С., със съдебен адрес гр. Русе, ул. „Александровска“ №71, ет.1 срещу **В. Г. Г. ЕГН*******, с адрес гр. Русе, кв. „*****“, бл. „***“, вх.Е, ет.8 иск за заплащане на сумата от **1250лв.**, частично от общ размер от **2224,76лв.** с ДДС за доставка на фракция за бетон, бетон, транспорт и механизация по фактури № *****г., поради уважено **възражение за прихващане** с дължима от ищеца на ответника сума от 2892,12лв., представляваща разлика между авансово платена стойност на СМР по чл. 3, ал.2 изр. 2 от договор за строителство от ***г. сума и стойността на извършени СМР;

ОСЪЖДА „ТЕБ“ ЕООД, ЕИК 201630445, представлявано от Никола Иванов С., със съдебен адрес гр. Русе, ул. „Александровска“ №71, ет.1 **да заплати на В. Г. Г. ЕГН*******, с адрес гр. Русе, кв. „*****“, бл. „***“, вх.Е, ет.8 сумата от **900лв.** разноси за настоящото производство.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд - Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____